

at ske efter indstilling fra myndigheder, berørte brancher og organisationer.

Gebyr opkrævet for ansøgning om og brug af miljømærket skal finansiere nævnets virksomhed, tilsyn og kontrol samt den forsknings- og udredningsvirksomhed, der er nødvendig til støtte for administrationen af ordningen.

Ved lovændringen i 1987, der skærpede kravene til godkendelse og revurdering af bekæmpelsesmidler, blev det fremhævet, at Bekæmpelsesmiddlerådet, som et rådgivende, sagkyndigt organ fik en særlig betydning i forbindelse med rådets bistand til Miljøstyrelsen ved administrationen af de skærpede krav til godkendelsesordningen.

Bekæmpelsesmiddlerådet er nedsat af miljøministeren efter indstilling fra en række berørte organisationer, brancher og myndigheder.

Ligeledes har miljøministeren nedsat to andre sagkyndige, rådgivende organer efter indstilling fra berørte organisationer, brancher og myndigheder. Det drejer sig om Kosmetikrådet og Det generelt sagkyndige Råd.

Det generelt sagkyndige Råd har på tværs af produktområderne under opbygningen af administrationen af Kemikalieloven ydet Miljøstyrelsen værdifuld bistand vedrørende spørgsmål af generel karakter, såsom vurderingskriterier, undersøgelsesmetoder m.v. Kosmetikrådet har i den samme periode ydet Miljøstyrelsen faglig, sagkyndig bistand ved opbygningen af den omfattende regulering af kosmetiske produkter. Det videre arbejde på dette område vil i det væsentlige bestå i tekniske justeringer fastsat i EF-direktiver herom.

I forbindelse med iværksættelsen af de regler, der er indeholdt i dette lovforslag kunne det overvejes at tage f.eks. Det generelt sagkyndige Råds og Kosmetikrådets funktioner og opgaver op til vurdering.

Særlig kan det overvejes, om Det generelt sagkyndige Råds opgaver skal ændres eller området bør afløses af et særligt, sagkyndigt råd vedrørende spørgsmål om anvendelsen af renere teknologi på Kemikalielovens område. Det kunne også i den forbindelse overvejes, om der fortsat vil være behov for et særligt Kosmetikråd til at følge udviklingen på dette produktområde, hvor reguleringerne i alt væsentligt er fastlagt med de vedtagne direktiver og heraf følgende bekendtgørelser.

Spørgsmålet om nødvendig sagkyndig bistand for miljømyndighederne i forbindelse med indførelsen af de nye regler om anvendelse af renere teknologi kunne evt. også imødekommes på anden måde end gennem et permanent råd herom. Under alle omstændigheder er det nødvendigt og ønskeligt, at miljømyndighederne får mulighed for at inddrage sag-

kyndige både på tekniske, handelsmæssige og andre områder i forbindelse med gennemførelsen af reguleringer om renere teknologi.

Som loven administreres idag er der reelt kun klageadgang for den, som afgørelsen direkte henvender sig til. De nye regler om salgs- og anvendelsbegrænsninger i lovens kapitel 6, som er omtalt ovenfor, indebærer som nævnt, at Kemikalieloven på visse områder kommer til at virke overfor den samme kreds af interessenter, som Miljøbeskyttelsesloven gør i dag. Det kan derfor overvejes at åbne mulighed for, at også klagerreglerne og reglerne om klageadgang harmoniseres med klagerreglerne efter Miljøbeskyttelsesloven.

Et krav om, at et kemisk stof m.v. skal erstattes i bestemte industrielle processer - evt. i en bestemt virksomhed - med andre stoffer m.v. har interesse for ikke alene producenter af det pågældende stof, men også for den virksomhed, der bruger stoffet m.v., virksomhedens ansatte, naboer til virksomheden, forhandlere af virksomhedens produkt, brugere af det pågældende produkt osv. Kredsen af berørte vil imidlertid variere fra regulering til regulering. Lovforslaget åbner derfor mulighed for, at der i afgørelser eller i regler efter lovens kapitel 6 og 7 kan ske en nærmere afgrænsning af kredsen af klageberettigede i forhold til den pågældende afgørelse eller regel. Spørgsmålet om klageret vil blive forhandlet med berørte brancher og organisationer i forbindelse med udmøntningen af reglerne i lovens kapitel 6 og 7.

Bestemmelserne åbner endvidere mulighed for, at tilsynsmyndigheden kan bestemme, at et påbud eller forbud skal efterkommes uanset klage til Miljøankenævnet. Det har vist sig uhensigtsmæssigt, at f.eks. et forbud mod at sælge eller anvende et farligt kemisk produkt ikke kan få virkning før efter udløbet af klagefristen til Miljøankenævnet og - hvis forbudet påklages - først når Miljøankenævnet har taget stilling til spørgsmålet om opsættende virkning. Det anses for nødvendigt, at myndighederne får mulighed for straks at effektuere et forbud i de tilfælde, hvor alvorlig sundhedsfare eller miljøskade truer.

Den hidtil gældende forældelsesfrist for strafansvar på 2 år ændres for visse sager til 5 år. Det er især hensynet til at sikre den nødvendige tid til den administrative behandling af straffesagerne, som begrundes lovændringen.

5. Forholdet til anden lovgivning.

Lovforslaget indebærer ingen ændring i den bestående ansvarsfordeling imellem arbejdsmiljø- og miljømyndigheder, og lovforslaget berører ikke Arbejdsmiljørådets kompetence.